

Feimaņu Zvans

Feimaņu pagasta informatīvais izdevums, bezmaksas

2021.gada 1.oktobrī Nr. 6 (98)

Feimaņu pamatskolas 1.septembris

Pirmklasnieki ar skolotāju un vecākiem

Foto: I.Upenieks

Ir atkal septembris, tāds rudenīgi saulains,
Ar lapu krāsainību, miglainajiem rītiem.
Mēs atkal veram savas, skolas durvis.
Un ejam pretī daudz kam nezināmam.

2021. gada 1.septembra rudenīgajā rītā Feimaņu pamatskola piepildījās ar platiem bērnu smaidiem, jautrām čalām un krāšņiem ziediem. Tas viss par godu Zinību dienai.

Skolas direktore Aina Driksņa novēlēja skolēniem veiksmi, izturību un neatlaidību, apgūstot zināšanu virsotnes jaunajā 2021./2022. mācību gadā. Feimaņu pagasta pārvaldes vadītāja Anita Verčinska aicināja ik dienu glabāt sauli un labestību sirdī, dzīvot ar smaidu uz lūpām un vēlēja pacietību un veiksmi ne tikai skolēniem, bet arī skolotājiem un vecākiem.

Šogad mācību gaitas 1. klasē skolotājas Initas Otikovas vadībā uzsāka 7 skolēni.

Uz Zinību dienas svinībām bija ieradušies Klauns Klāvs un Mazā Raganiņa.

Mazā Raganiņa uz papīra lapas bija uzbūrusi pirmklasnieku vārdiņus, bet katrā vārdiņā bija

pazuduši daži burtiņi. Tad klauns Klāvs lūdza katram pirmklasniekam savā vārdiņā ierakstīt izlaistos burtiņus. Ar šo uzdevumu pirmklasnieki tika veiksmīgi galā. Klauns Klāvs pasniedza pirmklasniekiem krāsainus gaisa balonus, lai viņu skolas gaitas būtu tikpat krāsainas un spilgtas kā šie baloni. 9.klases skolēni pirmklasniekiem novēlēja centību un pacietību, apgūstot zināšanas, un kopīgi ar gaviļniekiem uzdejoja "Putniņu deju".

Pirmklasnieki dāvanā saņēma mācību piederumus, kurus sarūpēja Rēzeknes novada pašvaldība. Skolas direktore pirmklasniekiem pasniedza torti. Uzsākot jauno 2021./2022.mācību gadu skolas kolektīvam vēlu: *No rudens lapām izveidot varavīksni, no sniega celt sniegavīrus, no pavasara paņemt možu. Un tā caur ziemām un vasarām, caur rudenim un pavasarim, soli pa solim tuvoties mērķim.* Radošu un zināšanām bagātu jauno mācību gadu!

Sākumskolas skolotāja
Iveta Alika

Mazā Raganiņa un Klauns Klāvs

Foto: I.Upenieks

Feimaņu pamatskolas skolēnu sporta sasniegumi

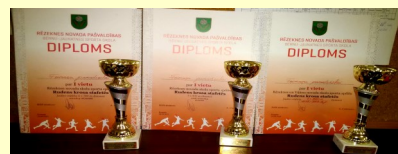
Feimaņu pamatskolas komandu sasniegumi Rēzeknes novada skolu sporta spēlēs rudens krosa stafetēs Kaunatā 24.09.2021.:

⇒ komanda - Maikls Arlovskis, Markuss Griboniks, Madara Kancāne, Karolīna Zasova - 1.vieta jaukto stafēšu 4 x 500 m distancē 2010.dz.g. un jaunāki;

⇒ komanda - Gabriella Smāne, Eva Kužma, Nikola Tarasova 1. vieta jauktajā stafetē 3x800m 2008.-2009.dz.g. meitenes vecuma grupā;

⇒ komanda - Evita Kalniņa, Olga Dobrecova, Kevins Ameļko, Agris Šmaukstelis 1.vieta jauktajā stafetē 4x800m 2008.-2009.dz.g. vecuma grupā.

Komandām būs jāpiedalās republikas sacensībās Latvijas Skolēnu 75. spartakiādē 1.oktobrī Preiļos.

legūtie kausi

Foto: M.Kuksa

Paveiktie darbi – mūža krāšņākā rota

Andrians Smirnovs
Foto no ģimenes arhīva

**Mēdz saukt
to likteni,
kas spēcīgs,
spožs un
skarbs.
Bet tas mīt
ikdienā, un
viņa vārds ir
– darbs.**

(Jānis
Ziemeļnieks)

Pirms 90 gadiem 2.septembrī zemnieku Jerofejeva un Jekaterinas Smirnovu ģimenē kā sestais bērns dzima zēns, kuru nosauca skaistā vārdā Andrians. Ģimene bija kupla, zēns auga līdzās vecākiem brāļiem un māsām. Tā kā Andrians ģimenē bija jaunākais, tad arī viņš mīlestību un aprūpi guva gan no vecākiem, gan no brāļiem un māsām.

Zēna bērnība pagāja laukos Feimaņu pagasta Černostē pie skais-ta tāda paša nosaukuma ezera. Viņš iepazīna gan agros rītus, kad bija jāiet ganos, gan arī apguva dažādas darba prasmes – siena pļaušanu, zemes apstrādes darbus, bez kurām laukos nav bijis iespējams izdzīvot. Bija arī priecīgi un bezbēdīgi bērnības prieki, ko sniedza ezers – peldēšanās vasaras tveicēs, zivju makšķerēšana, rotaļas kopā ar kaimiņu bērniem. Kādu reizi Andrians pat veica varoņdarbu, izglāba savu draugu, kurš bija ielūzis ezera plānajā ledū. Šis notikums parādīja, cik zēns ir attapīgs, prot rīkoties nestandarta situācijās un ir varoņīgs.

Ģimenē tēvs ar māti audzināja stingrībā dēlus un meitas un sniedza priekšstatus par dzīves nozīmīgākajām vērtībām – mīlošu un satīcīgu ģimeni, ciešu saikni ar dzimtas

mājām, saskaņu ar dabas likumiem, godprātīgu darbu, godīgumu, uzticību, draudzību, ticību Dievam. Skolas gaitas uzsāka un pabeidza vietējā ciema skolā – Purmalas pamatskolā (Feimaņu pagasta Černostē).

Mainījās varas – Ulmaņlaiki, skarbie kara gadi, pēckara laiks, tie visi bija jāizdzīvo, pateicoties tikai neatlaidīgajam darbam, čaklām rokām, godaprātam un ticību Dieva palīgam. Bērnībā un jaunībā apgūtie lauku darbi Andrianam noderēja visu mūžu.

Pienāca laiks, kad Andrianam bija jāuzvelk karavīra forma un kopā ar citiem tāda paša vecuma jauniešiem jāpapildina padomju armijas rindas. Viņš tika nosūtīts dienestā uz tālo Baškīriju. Tie bija 50 – gadi, kad valsti pārvaldīja tādi valstsvīri kā Staļins un Berija. Katrs kļūmīgs solis vai izteikts vārds varēja kļūt liktenīgs un cilvēka dzīve pārvērstos traģēdijā. Andrians laimīgi nodienēja viņam nolemto laiku un atgriezās savās dzimtas mājās pie vecākiem. Atgriežoties no obligātā militārā dienesta, Andrians sāka strādāt par šoferi kolhozā „Sarkanais Oktobris”, pēc tam padomju saimniecībā „Krāce”, kurā nostrādāja daudzus darba gadus, līdz devās pelnītā atpūtā. Par apzinīgu un izcilu darbu saņēma vairākus atzinības rakstus un godalgas.

1959.gadā Andrians kopā ar tēvu uzbūvēja jaunu māju Feimaņos, kurā pārcēlās dzīvot visa ģimene. Tā kā Andriana tēvs bija labs namdaris, tad arī dēls apguva un prata daudzus celtniecības darbus.

Andrians pēc profesijas bija šoferis, bet mājās īsts zemnieks un rūpīgs saimnieks, jo no agras bērnības radis daudz un smagi strādāt, nebaidījās un neizvaiījās ne no viena darba. Rītos ar saules gaismu cēlās, lai sapļautu sienu gotiņai un zirgam, bet tad devās algotajā darbā, kurā pavadīja garas stundas un atgriežoties vakarā, atkal

darbojās savā nelielajā saimniecībā. Viņš ļoti mīlēja zirgus, jau no jaunības prata par tiem rūpēties. Daudzus, jo daudzus gadus zirgs Andrianam bija vislielākais palīgs arot un apstrādājot zemi, savedot sienu un no meža malku. Zirgs bija arī kā transporta līdzeklis, lai aizbrauktu uz mežu, veikalu vai pagastu.

Kad jaunā māja tika pabeigta, Andrianam vajadzēja izvēlēties nākamo dzīvesbiedri. Par jauno saimnieci 1966.gadā viņš pārveda Marfu, kuru visi sauca vienkārši par Mariju, ļoti čaklu, gudru, saimniecisku sievieti. Ģimeni kuplināja divas meitas Tatjana un Svetlana, kuras tika mīlētas un aprūpētas. Andrians visu savu dzīvi bija uzticams dzīvesdraugs un gādīgs ģimenes tēvs.

Andrians īpašās skolās nav izglītojies, bet viņam piemita jaunrades spējas, vienmēr kaut ko izgudrot, kaut ko salabot vai izveidot no jauna. Strādādams par šoferi, bieži

A.Smironovs
Foto no ģimenes arhīva

va-

jadzēja arī pašam remontēt mašīnu, jo tad jau auto servisu nebija. Viņa rokas vienmēr atrada kādu darbu, brīvajos brīžos pina kartupeļu grozus.

Meža ekspedīcija

Dzīves laikā vienmēr centās iemācīties kaut ko jaunu, apgūt to, ko nav pratis, īsts darba rūķis, kurš kopā ar savu mīlo dzīvesbiedri, kura jau aizgājusi mūžībā, vienmēr rūpējās par savu ģimeni, par māju un tās apkārtni, apstrādāja laukus un kopa mežu. Vienmēr bija izpalīdzīgs kaimiņš, kurš neskopojās ar padomiem un dzīves laikā gūto pieredzi.

Mājai vienmēr ir bijis īpašs pievilksnās spēks, jo arī tagad, kad cienjamais Andrians veselības stāvokļa dēļ nespēj paveikt mājas soli, te sabrauc meitas, znoti, divi mazbērni un jau arī trīs mazmazbērni.

Tagad viņš bauda savu bērnu un mazbērnu mīlestību un visiem ir mīlais vectētiņš.

Atmiņās pārstaigāts garš dzīves ceļš no dzimšanas līdz pat šodienai, ir pagājis vesels darba mūžs, kurā Andrians Smirnovs sevi nav žēlojis un ne par ko nav sūdzējies. Par viņu stāsta viņa paveiktie darbi, kuri ir viņa mūža krāšņākā rota.

Vēlam jubilāram veselību, izturību un labus, mīlus cilvēkus apkārt!

Ināra Reinika
amatierteātra „Savējie”
vadītāja

23.septembrī Feimaņu pamatskolas 6.klases skolēni piedalījās Latvijas valsts mežu organizētajā Meža ekspedīcijā, kas ir aptuveni 2 km garš izglītojošs pārgājiens dabā ar 10 meža izziņas pieturām pieredzējušu mežsaimnieku vadībā. Ekspedīcijas saturs veidots atbilstoši kompetenču pieejai un jaunajam izglītības saturam dabaszinātnēs.

Ierodoties pasākuma vietā ar autobusu, skolēnus sagaidīja LVM darbinieks, kurš skolēnus iepazīstināja ar pasākuma norisi un izsniedza nepieciešamo inventāru- darba burtnīcu un rakstāmpiederumus. Klase devās mežā pa noteiktu maršrutu, pārejot no vienas pieturas uz otru. Ar skolēniem darbojās LVM darbinieki, kuru ikdienu dažādos veidos ir saistīta ar mežu – plānotāji, mežkopji, meža infrastruktūras speciālisti, juristi, reģionu vadītāji un citi speciālisti. Katrā pieturā vadītājs deva skolēniem praktiskus vai radošus uzdevumus, kurus tie risināja individuāli vai grupās, iegūtos rezultātus fiksējot speciālās darba burtnīcās.

Ļoti patīkami bija redzēt Latvijas Valsts Mežu darbinieku vidū mūsu skolas absolventu Viktoru Kuprijanovu, kurš mums demonstrēja dronus- jaunākās tehnoloģijas, kuras izmanto LVM darbinieki. Noslēgumā bērnu gaidīja pikniks labiekārtotā atpūtas vietā ar ugunsgrūdu, pie kura bērni varēja cept desiņas un

baudīt līdzīgu paņemtās pusdienas. Skolēni atzīst, ka tā ir lieliska iespēja vienkāršā veidā iepazīties ar sarežģītiem meža notiekošiem procesiem, redzēt meža tapšanu no sēkļa līdz gatavai koka produkcijai. Trīs stundu pārgājienā skolēni iepazīna, kas ir mežs, kā tas tiek audzēts un kas jā dara, lai tā labumi būtu pieejami arī nākamajām paaudzēm.

Kopā ar 6.klases skolēniem ekspedīcijā devās dabaszinību skolotāja Inita Otikova. Foto: I.Otikova un V.Kuprijanovs

Aizlūgums par mirušajiem
Svecīšu vakars

FEIMAŅU DRAUDZĒ

16. OKTOBRIS

- ANTANIŠKU KAPOS PLKST. 13.00
- SILAJĀŅU KAPOS PLKST. 14.00

17. OKTOBRIS

- FEIMAŅU KAPOS
BAZŅIČĀ SV. MIŠE PLKST. 14.00
KAPSĒTĀ PLKST. 15.00

Fazirai 10!

Ir daži visīsākie ceļi uz laimi, un dejošana ir viens no tiem.

Dejošana ir fiziska aktivitāte, kas uzlabo izturību, kustību koordināciju un muskuļu tonusu. Bet tas nav vienīgais ieguvums dejošanai. Daudzi cilvēki, kas apmeklē deju nodarbības gūst labu noskaņojumu, gandarījumu un lielāku pārliecību. Dejojot tiek izstrādāti laimes hormoni, kas arī pozitīvi uzlabo emocionālo stāvokli.

Šogad mūsu deju kolektīvam "Fazira" 10 gadu jubileja! Laika gaitā mainījās sastāvs, kolektīva stils un repertuārs, bet "pie stūres" vienmēr ir vadītāja Ilga Marejeva. Jau 10 gadus viņa pārsteidz skatītājus ar savu radošumu, enerģiju, neatkārtojamu pozitīvismu. Katra deja ir kā neliela izrāde ar savu piedzīvojumu un stāstu. 7.augustā pagasta iedzīvotāji un viesi varēja baudīt grandiozu koncertu, kur tika izdejas visas jaunākas dejas: sākot no romantiskas un beidzot ar ugunīgo Kaukāzu deju! Koncertu papildināja Maltas kultūras nama krievu dziesmu ansamblis „Kalinuška”.

Paldies par atbalstu Feimaņu pagasta pārvaldei un Natālijai Stafeckai par sagādātajām dāvanām.

Deja ir brīnišķīga, tā ir pasaule, kurā ieejot, mainās attieksme pret dzīvi, savām vēlmēm un kaislībām.

Foto: D.Šmaukstele

Kultūras nama vadītāja
Dina Šmaukstele

Pilngadības svētki

Tradīcijas mūsu pagastā ir dzīvas!

Neskatoties un ierobežojumiem arī šogad pilngadniekiem bija iespēja piedalīties izbraukumā pa Rēzeknes novadu un izbaudīt piedāvātās izpriecas!

Mūsu pirmā pietura bija Rāznas virvju trase, kur jaunieši parādīja savu veiktumu un spēku. Itkaču mājā guva enerģiju no garšīga plovera un zāļu tējas, kā arī pašiem izveidoja piekariņu, par atmiņu no Rāznas ezera. Visiespaidīgākais bija lāzertags Dricānu pagastā. Pēdējā pietura "Cukurella" bija vissaldākā, ar paštaisītām popkūciņām un dāvanām no saimnieces. Diena paskrēja tik ātri, atstājot pozitīvas emocijas. Novēlām mūsu jauniešiem ticēt saviem spēkiem, nezaudēt cerību, būt milētiem un mīlēt pašiem!

Kultūras nama vadītāja
Dina Šmaukstele

